

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอรอดุพนม จังหวัดนครพนม โดยศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2553 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอรอดุพนม จังหวัดนครพนม กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 315 ราย เก็บข้อมูลระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 ถึง เดือน มีนาคม พ.ศ. 2554 ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์และอำนาจทำนายระหว่างปัจจัยนำเข้า ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมกับทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา การอยู่ร่วมกันกับบิดามารดา ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา การอยู่ร่วมกันกับบิดามารดา ($n = 315$)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (315 คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	135	42.9
หญิง	180	57.1
ระดับการศึกษา		
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	99	31.4
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	103	32.7
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	113	35.9
การอยู่ร่วมกันกับบิดามารดา		
อยู่กับบิดามารดา	275	87.3
อยู่กับญาติ	36	11.4
เช่าหอพักอยู่เอง	2	0.7
อยู่กับเพื่อน	1	0.3
อยู่กับครู	1	0.3

จากตารางที่ 2 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 315 คน ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 57.1) และกำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ร้อยละ 35.9) รองลงมา ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ร้อยละ 32.7) ขณะเรียนหนังสือ นักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ร่วมกันกับบิดามารดา (ร้อยละ 87.3)

ข้อมูลทั่วไป ด้านการได้รับข้อมูลข่าวสาร การได้รับการให้คำปรึกษา และการได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดา เพื่อน และบุคลากรสาธารณสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอหาดุพนม จังหวัดนครพนม ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการได้รับข้อมูลข่าวสาร การได้รับการให้คำปรึกษา และการได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดา เพื่อน และบุคลากรสาธารณสุข ($n = 315$)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
การได้รับข้อมูลข่าวสาร		
ไม่ได้รับ	18	5.7
ได้รับ	297	94.3
การได้รับการให้คำปรึกษา		
ไม่ได้รับ	52	16.5
ได้รับ	263	83.5
การได้รับการสนับสนุน		
ไม่ได้รับ	64	20.3
ได้รับ	251	79.7

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 94.3) ได้รับการให้คำปรึกษา (ร้อยละ 83.5) และได้รับการสนับสนุนในการปฏิบัติเพื่อหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 79.7)

ส่วนที่ 2 ทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยการหาคะแนนเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ประเด็นคำถาม	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ
ทักษะการสร้างสัมพันธ์ภาพและการสื่อสาร			
1. การปฏิเสธโดยใช้เหตุผลประกอบและขอความเห็นใจ เมื่อเพื่อนชวนไปเลี้ยงงานวันเกิด	1.59	0.69	มาก
2. การปฏิเสธโดยใช้วิธีผลัดผ่อนเมื่อแฟนชวนมีเพศสัมพันธ์	1.51	0.72	มาก
3. การปฏิเสธโดยใช้เหตุผลประกอบความรู้สึกเมื่อเพื่อนชวนไปดูหนังไป	1.42	0.66	ปานกลาง
4. การปฏิเสธอย่างแข็งขันโดยใช้เหตุผลประกอบความรู้สึก และขอขอบคุณเมื่อผู้ชวนยอมรับ เมื่อเพื่อนชวนไปเที่ยวหาหญิงบริการ	1.40	0.82	ปานกลาง
5. การปฏิเสธโดยแสดงความรู้สึกและตอรองเมื่อแฟนชวนหนีออกจากบ้านไปอยู่ด้วยกัน	1.56	0.73	มาก
6. การปฏิเสธอย่างแข็งขัน ตอรองและขอขอบคุณ เมื่อเพื่อนชายส่งข้อความทางโทรศัพท์บอกรัก และชวนไปเที่ยว	1.51	0.66	มาก
รวมรายด้าน	1.50	0.38	ปานกลาง
ทักษะการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา			
7. การแก้ปัญหาในการคบกันเป็นแฟนต่อไป โดยไม่มีเพศสัมพันธ์ เมื่อพ่อแม่ให้เลิกคบกัน	1.46	0.69	ปานกลาง
8. การแก้ปัญหาโดยไม่อยู่สองต่อสองกับแฟน เมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศ	1.62	0.67	มาก
9. การแก้ปัญหาโดยไม่ไปเที่ยวหาหญิงบริการ เมื่อลืมพกถุงยางอนามัย	1.61	0.66	มาก
10. การตัดสินใจไม่ไปเที่ยวบ้านเพื่อนชายตามคำพอง	1.45	0.74	ปานกลาง
11. การตัดสินใจและแก้ปัญหาไม่ให้ชายแปลกหน้าในกลุ่มเพื่อนไปส่งที่บ้าน	1.51	0.76	มาก
รวมรายด้าน	1.53	0.47	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ
ทักษะการจัดการกับอารมณ์และความเครียด			
12. การผ่อนคลายความเครียด เมื่อแฟนบอกลีก	1.46	0.77	ปานกลาง
13. การจัดการกับความเครียดโดยปรับอารมณ์ตนเอง เมื่อโดนเพื่อนล้อว่าไม่มีแฟน	1.72	0.66	มาก
14. การจัดการกับอารมณ์โดยหันเหความสนใจจากเรื่องเพศ เมื่อมีอารมณ์หมกมุ่นทางเพศ	1.72	0.59	มาก
15. การจัดการกับอารมณ์โดยหลีกเลี่ยงสิ่งกระตุ้น และระบายความรู้สึกเมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศ	1.62	0.63	มาก
รวมรายด้าน	1.63	0.45	มาก
คะแนนเฉลี่ยโดยรวมทุกด้าน	1.54	0.35	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมทั้งสามด้าน อยู่ในระดับมาก ($M = 1.54, SD = 0.35$) โดยมีคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการสร้างสัมพันธภาพและการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 1.50, SD = 0.38$) คะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอยู่ในระดับมาก ($M = 1.53, SD = 0.47$) และคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการจัดการกับอารมณ์และความเครียดอยู่ในระดับมาก ($M = 1.63, SD = 0.45$) สำหรับคะแนนเฉลี่ยทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ มากที่สุดสามอันดับ ได้แก่ การจัดการกับความเครียดโดยปรับอารมณ์ตนเอง เมื่อโดนเพื่อนล้อว่าไม่มีแฟน ($M = 1.72, SD = 0.66$) และการจัดการกับอารมณ์โดยหันเหความสนใจจากเรื่องเพศ เมื่อมีอารมณ์หมกมุ่นทางเพศ ($M = 1.72, SD = 0.59$) รองลงมา ได้แก่ การจัดการกับอารมณ์โดยหลีกเลี่ยงสิ่งกระตุ้น และระบายความรู้สึกเมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศ ($M = 1.62, SD = 0.63$) และการแก้ปัญหาโดยไม่อยู่สองต่อสองกับแฟน เมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศ ($M = 1.62, SD = 0.67$) อันดับสาม ได้แก่ การแก้ปัญหาโดยไม่ไปเที่ยวหาหญิงบริการ เมื่อดื่มพอกฤทธิ์จนมึน ($M = 1.61, SD = 0.66$)

ส่วนคะแนนเฉลี่ยทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ที่ได้คะแนนน้อยที่สุดสามอันดับ ได้แก่ การปฏิเสธอย่างแข็งขันโดยใช้เหตุผลประกอบความรู้สึก และขอบคุณ เมื่อเพื่อนชวนไปเที่ยวหาหญิงบริการ ($M = 1.40, SD = 0.82$) รองลงมา ได้แก่ การปฏิเสธโดยใช้เหตุผลประกอบความรู้สึก เมื่อเพื่อนชวนไปดูหนังไป ($M = 1.42, SD = 0.66$) อันดับสาม ได้แก่ การตัดสินใจไม่ไปเที่ยวบ้านเพื่อนชายตามลำพัง ($M = 1.45, SD = 0.74$)

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์และอำนาจทำนายระหว่างปัจจัยนำเข้า ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมกับทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ได้นำปัจจัยนำเข้า ได้แก่ เพศ การอยู่ร่วมกันกับบิดามารดา ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การได้รับข้อมูลข่าวสาร การได้รับการให้คำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ และปัจจัยเสริม ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดา เพื่อน และบุคลากรสาธารณสุข มาทดสอบความสัมพันธ์และอำนาจการทำนายด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยตัวแปรที่มีการวัดเป็นนามบัญญัติ (Nominal Scale) ผู้วิจัยได้แปลงเป็นตัวแปรหุ่นก่อนดังนี้

เพศหญิง = 1	เพศชาย = 0
อยู่ร่วมกันกับบิดามารดา = 1	ไม่ได้อยู่ = 0
ได้รับข้อมูลข่าวสาร = 1	ไม่ได้รับ = 0
ได้รับคำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ = 1	ไม่ได้รับ = 0
ได้รับการสนับสนุน = 1	ไม่ได้รับ = 0

ก่อนการวิเคราะห์การถดถอย ได้นำตัวแปรอิสระมาทดสอบความสัมพันธ์ร่วมเส้นตรง

(Multicollinearity) โดยวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation Coefficients) พบว่ามีความสัมพันธ์กันไม่เกิน .75 (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2540) คือ อยู่ในช่วง -.143 ถึง .497 แสดงว่าตัวแปรทำนายไม่มีปัญหาความสัมพันธ์ร่วมเส้นตรง (ดังตารางภาคผนวกที่ 9)

ดังนั้นจึงนำตัวแปรดังกล่าวไปวิเคราะห์โดยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อหาอำนาจในการร่วมกันทำนายทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ถดถอย เพศ การอยู่ร่วมกันกับบิดามารดา ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ การได้รับข้อมูลข่าวสาร การได้รับการให้คำปรึกษา การได้รับการสนับสนุนกับทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ($n = 315$)

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ความถดถอย	3	18.207	6.069	90.964	< .001
ความคลาดเคลื่อน	311	20.750	.067		
ผลรวม	314	38.975			

$$R = .684, R \text{ Square} = .467, SE = .25830$$

ตัวแปรที่ศึกษา พบว่า ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ และเพศหญิง มีความสัมพันธ์และอำนาจทำนายทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ได้แบบเป็นเส้นตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 90.9, p < .001$) โดยมีอำนาจในการทำนายได้ร้อยละ 46.7 ($R = 0.68, R \text{ Square} = 0.467$) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรแต่ละตัว ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าคงที่และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปร ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ และเพศหญิงต่อทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ (SAvg)

ตัวแปร	<i>B</i>	<i>SE</i>	<i>Beta</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ค่าคงที่	.280	.106	-	2.643	.009
ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา (KAvg)	.986	.005	.495	10.370	< .001
เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ (AtAvg)	.152	.031	.245	4.866	< .001
เพศหญิง (Female)	.063	.032	.088	1.969	.050

จากตารางที่ 6 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยต่อทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์เท่ากับ .98 เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยต่อทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์เท่ากับ .15 เพศหญิงมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยต่อทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์เท่ากับ .06 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวทำนายตัวแรกที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาในสมการ คือ ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา โดยมีอิทธิพลมากที่สุดในการทำนาย ($Beta = .49$) ตัวทำนายตัวที่สองที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาในสมการ คือ เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ($Beta = .24$) ตัวทำนายตัวที่สามที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาในสมการ คือ เพศหญิง ($Beta = .08$) โดยปัจจัยความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ และเพศหญิง มีความสามารถร่วมกันทำนายทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ได้ร้อยละ 46.7 และสามารถสร้างเป็นสมการทำนายได้ ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\text{ทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์} = 0.28 + 0.98(\text{ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา}) + 0.15(\text{เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์}) + 0.06(\text{เพศหญิง})$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$\text{ทักษะการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์} = 0.49(\text{ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา}) + 0.24(\text{เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์}) + 0.08(\text{เพศหญิง})$$